

[Poul Møller.]

vane tro, dels fordi jeg synes, at måske kunne regeringen godt i denne situation have ventet de uger, indtil årsoversigten var kommet. Lønforhøjelserne kommer først til den 1. marts for arbejdernes og den 1. april for tjenestemændenes vedkommende; man kunne måske have ventet, så folketinget havde haft dette arbejdsgrundlag og offentligheden havde kendt årsoversigtens økonomiske vurdering.

Så til sidst tobakken. Vi kan til et hvilket som helst tidspunkt forhandle om forhøjelser af forbrugsafgifter, hvis vi får den nedsættelse af de direkte skatter, vi har nævnt. Men man kan ikke forhøje ud fra det synspunkt, at man tror, man gør noget sundhedsgavnligt, samtidig med at man regner med, at man skal have flere penge i kassen.

Så siger den højtærede finansminister: det kunne være, at forbruget gik lidt ned og vi alligevel fik nogle penge i kassen. Men i det øjeblik forbruget går ned, er det jo ikke kun forhøjelsen, der falder bort, men så er det en væsentlig del af provenuet af tobaksafgiften, som sidste år var 1.220 mill. kr., og som for langt den største dels vedkommende stammer fra cigaretterne; det ved finansministeren. Bare 10 pct.s nedgang i cigaretforbruget vil betyde, at alle de økonomiske forudsætninger for og beregningerne bag det forslag, som den højtærede finansminister her præsterer, er faldet bort. Men hvorfor siger man så, at man vil bekæmpe det sundhedsfarlige, når man i virkeligheden må sige: død og pine, hvis det skulle ske, at folk holdt op med at ryge cigaretter, så måtte vi jo finde på helt andre ting end det, den højtærede finansminister her kommer med?

Som sagt, den højtærede finansminister kender mit partis stilling, og jeg håber så, at vi under udvalgsbehandlingen kan overbevise den højtærede finansminister om, at der denne gang må gives sikkerhed for en nedsættelse af de direkte skatter, hvis regeringen vil have os med til en forhøjelse af de indirekte skatter.

Helge Larsen: Jeg forestiller mig naturligvis ikke, at jeg skulle kunne blive enig med det ærede medlem hr. Iver Poulsen om hel-

hedsløsningen, men når jeg alligevel vil drage en udtalelse af det ærede medlem frem, er det, fordi den indeholdt en ting, som efter min opfattelse ikke er rigtig, og som jeg synes ikke skal stå uimodsagt.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen påstod, at helhedsløsningen gav pristallet det sidste lille nyk, der resulterede i dyrtidsportionen. Det kan ikke være rigtigt, og jeg vil gerne dokumentere hvorfor. De stigninger i pristallet, som medførte dyrtidsportionen, lå jo på væsentligst to punkter; det ene er stigningen i boligudgiften, det andet stigningen i kød- og flæskepriserne og så eventuelt stigningen i brændselspriserne. På andre områder var der stort set stabilitet netop som tilsigtet gennem den lovgivning, der var gennemført. Brændselsprisernes stigning kom udefra; kød- og flæskeprisernes stigning kom udefra, fra stigninger i udlandet, og de var naturligvis velkomne i landbruget, de betød en forbedret valutaindtjening. Og så er der huslejestigningen. Den vidste man ville komme, men — og det er det særlig interessante — denne huslejestigning, som er konstateret i 1963, er mindre end den, der konstateredes i 1962; mens den i 1962 var 6 pct., var den i 1963 4,5 pct. Denne nedgang i stigningen hænger sammen med helhedsløsningen, med prisstabiliteten og med den nedgang i renten, som var en følge af de diskontonedsættelser, der fandt sted i august og november 1963.

Sådan er de rigtige tal, og man kan derfor ikke som det ærede medlem sige, at det er helhedsløsningen, der gav pristallet det sidste lille nyk, som medførte den nye dyrtidsreguleringsportion.

Aksel Larsen: Den højtærede finansministers tale har naturligvis givet mig anledning til at overveje, om jeg muligvis brugte for stærke ord, da jeg talte om tyveri eller rettere sagde, at man ved sådanne afgiftsforhøjelser som dem, man her foreslår, stjæler det, arbejderne har ret til. Jeg har tænkt meget over det, og jeg er kommet til det resultat, at jeg ikke synes, jeg har brugt for stærke ord. Jeg synes, vi lige så godt kan tale rent ud; det imponerer i hvert fald ikke mig, når den højtærede finansminister siger, at det kunne jo være, der var regnet med andre udgiftsforøgelser